

Svar på Naturvårdsverkets remiss Dnr. 417-3864-09

Fredriksdal den 26 april 2011

Till:
Avdelningsdirektör Christer Pettersson Naturvårdsverket

Från:
Lotin AB
Lars-Olof Lundgren
Möbelvägen 17
57175 Fredriksdal

För Kännedom till:
Generaldirektör Maria Ågren Naturvårdsverket
Generaldirektör Anders Engvall Statens veterinärmedicinska anstalt
Generaldirektör Mats Persson Jordbruksverket
JO kansli 1 Magnus Vulkan
Advokat Sture Larsson

Bilagor.
Bilaga 1. Kommentarer till SVA:s slutrapport SVA 666/09 med bilagor. (förutom SVA:s slutrapport som redan finns hos samtliga parter)

Inledning

Vildsvinsfällorna har varit en långdragen historia där de flesta av landets rättsliga organ blivit indragna, tyvärr har vi ännu inte sett slutet på den delen av ärendet.

Utöver svaren på Naturvårdsverkets remiss så har undertecknad försökt att skriva ner förslag till lösningar, som förhoppningsvis för arbetet med fällor framåt.

Nedanstående förslag är skrivna utan baktankar om egen vinning, i stället är djuren och de människor som kommer i kontakt med fällorna satta i fokus.

Det är min ärliga förhoppning att detta ska leda till att vi kan få ett slut på de senaste två årens meningsskiljaktigheter i ärendet, samt att de som orsakat problemen aldrig mer ska kunna upprepa det som inträffat.

Kommentarer/Förslag till ändringar från Lotin AB

I Naturvårdsverkets remiss saknas all frågeställning som kräver teknisk kompetens, avseende konstruktion/hållfasthet/konstruktionsmaterial/Ventilationskrav mm.

Naturvårdsverket har i ett antal skrivelser påtalat att verket har för avsikt att se över verksamheten med fällor från grunden, och hur detta ska gå till rent praktiskt är svårt att förstå, när verkets tekniska kompetens är på en lekmannamässig nivå.

Praktiska tester av fällor bör ha ett inslag av förstörande moment på fångstredskapen, där testerna ska efterlikna de händelser som fångade djur utsätter fällan för.

1a. Fällor bör utsättas för långsamma/snabba krafter som simulerar de utbrytningsförsök som djuren utsätter fällan för, testerna mäts/filmas och dokumenteras.

1b. Nästa test är att sätta fällan i en klimatanläggning med elektriska värmekällor och vattenånga, som motsvarar kroppsvärmen från ett maximalt antal fångade djur. Testet ska ge svar på temperatur/luftfuktighet och ventilationens funktion, dag/natt. vinter/sommar. solsken/ej solsken mm.

1c. Syreförbrukande utrustning typ. gasolbrännare/stearinljus tillsammans med tillförsel av vattenånga som motsvarar ett maximalt antal fångade djur, testas under olika klimat/väderleksförhållanden samtidigt som syrehalt/luftfuktighet mäts/filmas kontinuerligt.

2. Ett testprogram av det här slaget skall ha en grundläggande testdel, samt en del som anpassas individuellt för varje fångstredskap.

3. Inga test av detta slag får genomföras utan tillverkarens medverkan, likaså ska olika testmoment videofilmas in/utifrån samtidigt för att kunna utvärderas i efterhand.

4. Med tanke på att största delen av alla praktiska erfarenheter, tycks finnas hos landets tillverkare. Så bör dessa tillverkare ges tillfälle att närvara/lämna synpunkter före och efter att test av nya fällor utförs.

5. Det är av högsta vikt att Naturvårdsverket tar fram en skriftlig beskrivning med krav på fällor i dessa avseenden, så en tillverkare kan utföra dessa test i förväg och förhoppningsvis komma med en "färdig" produkt till Naturvårdsverkets test.

6. Utrustning för att utföra test av det här slaget kan vara kostsamt att införskaffa. För tillverkaren är behovet av denna utrustning höst tillfälligt, därför borde berörda verk kunna hyra ut utrustning/lokaler så tillverkaren på egen hand kan göra förberedande prov, innan det slutliga testet av redskapet genomförs.

7. Landets tillverkare har varit utestängda från Naturvårdsverkets fällgrupp i alla tider, fortsättningsvis bör alla tillverkande företag vara inbjudna till dessa möten.

8. Förfarandet kan förklaras med att det ligger i alla seriösa tillverkares intresse, att inga dåliga fällor kommer ut på marknaden.

Kommer dåliga produkter ut på marknaden, så får alla tillverkare lida för detta.

Trots skarp kritik från JO.

Så visar berörda myndigheter en uppseendeväckande ovilja, att förstå innebörden i JO:s kritik mot verken.

11-12 §§ Förvaltningslagen (1986:223) går att tillämpa på betydligt fler personer i projektgruppen, än den person som nyligen blev fälld av JO.

I 12 § samma lag finns en del som bygger på självvrannsakan och frivillighet, det är nog dags att projektets deltagare börjar fundera på detta.

För att göra JO uppmärksam på rådande situation och ytterligare jävsituationer i ärendet, så lämnades en utredning ang. testförfarandet mm. in som kompletterande handlingar, för att ingå i JO:s ev. andra utredning i samma ärende. Se bilaga 1.

För att bemöta det utlåtande som bifogats från SVA och dess fältpersonal, så hänvisas även till vår utredning av föreliggande test SVA 666/09. Se bilaga 1.

Med anledning av det som beskrivs i bilaga 1 så ifrågasätter Lotin AB om det (förutom patologernas arbete) finns någon vetenskaplig substans i det redovisade materialet.

Fältpersonalen talar om en velodrombana i våra fällor, vilket skulle vara en omöjlighet om testerna utförts efter våra instruktioner.

Lotin AB hävdar också att det funnits en strävan att framkalla dåliga resultat, vilket beskrivs tydligt i bilaga 1.

Av denna anledning bör fälttestet ogiltigförklaras och göras om på SVA:s bekostnad, med personal som inte befinner sig i olika jävsituationer till de produkter som testas.

Enligt gällande svensk lagstiftning ska det betonas, att test inte är något villkor för att erhålla ett typgodkännande av en fälla för levandefångst. Därför hävdar Lotin AB ännu en gång att fällorna ska typgodkännas efter de regler som användes för L112. Test i forskningssyfte är en helt annan sak och det får de olika verken arbeta med så mycket de vill, så länge det inte kopplas samman med ett villkor för typgodkännande.

Vid en genomgång av inlämnings protokoll till SVA går det utläsa, att det kritiserade godset i fråga, har så övertaligt med gris så det går att med några timmars marginal bestämma när testet ska genomföras.

Om så verkligen är fallet så begär undertecknad att beredas tillfälle att närvara, om testerna återupptas utan jävig personal. Kan även denna rikliga tillgång på gris erbjudas i nästkommande fångstområde, så är testerna snart avklarade.

I detta sammanhang ska vi även testa hur man lyckas att samma dag, fånga in och avliva två vildsvin i två fällor, **utan att lämna minsta bloddroppe efter sig** i någon av fällorna. Prestationen får närmast ses som en form av världsrekord i oblodig avlivning.

Vid mötet på Naturvårdsverket den 7/12 2010

Ifrågasattes varför L112 tilläts säljas i byggsats, trots att det gick att läsa på Naturvårdsverkets hemsida vid detta tillfälle, att fällan endast var typgodkänd om den levererades färdigmonterad från tillverkaren.

I skrivande stund finns följande information att läsa på handelssidan www.bloeket.se

Sinkabirum Kombi är typgodkänd av Naturvårdsverket för fångst av vildsvin i Sverige. Typgodkännandebeteckning L 112. Fällan är även typgodkänd för lodjur, räv och grävling.

Tillverkad av K-plyfa 21 mm med utanpåliggande träreglar. Konstruktionen hålls ihop av skruvar samt byggbeslag av plåt. Falluckan låser på två ställen bak och fram.

Mått fångstrum längd 180 cm, bredd och höjd 80 cm. Yttermått längd 240 cm, bredd 105 cm. Vikt c:a 100 kg.

Fällan är beställningsvara med leveranstid.

För billigaste frakt levereras fällan med alla delar nedpackade i monteringsats. Takplåten medföljer ej.

Pris komplett fälla 7500 kr. Frakt för en fälla är 825 kr inom Sverige, fraktkostnad för två vildsvinsfällor är 625 kr per fälla (leverans till samma adress).

Sinkabirum Kombi kan även levereras i sats för självbygge. Byggsatsen innehåller alla tekniska metalldelar och noggrann byggbeskrivning. Trä, skivmaterial och takplåt ingår ej.

Byggsatsen kostar 3300 kr. Fraktkostnad för en byggsats är 200 kr. Priserna är inklusive moms.

Mer information se hemsidan www.ideverkstaden.com

Informationen som Naturvårdsverket tidigare lämnade på sin hemsida, var att denna fälla endast är godkänd i färdigt skick, denna information är numera borttagen från Naturvårdsverkets hemsida.

Situationen föranleder oss övriga tillverkare att ställa en rad frågor på nytt, med krav om svar enligt 4 7 §§ Förvaltningslagen (1986:223).

1. Vi övriga tillverkare vill ha skriftligt besked från Naturvårdsverket.

Om det är tillåtet att endast sälja metallbeslagen till L112 och överlämna övrigt ansvar och konstruktionsarbete till köparen.

2. Om ovanstående fråga besvaras med nej, så vill vi övriga tillverkare veta varför Naturvårdsverket inte tar tillbaka typgodkännandet då merparten av de sålda L112 enligt ovanstående annons säljs i någon form av byggsats.

3. Enligt tidigare information från Naturvårdsverket, innebär detta att dessa fällor inte är tillverkade efter beskrivningen i typgodkännandet och är därmed olagliga.

Vad är Naturvårdsverkets kommentar till detta i dagsläget.

4. Det råder en osund konkurrenssituation sedan juli 2007 och vi tillverkare kräver, att Naturvårdsverket förklarar sig skriftligt, varför detta tilläts fortgå och varför vi inte får våra fällor typgodkända på samma premisser som L112.

5. Vi övriga tillverkare vill att Naturvårdsverket redovisar vilket lagrum som används, då våra fällor nekas typgodkännande med samma regler som gällde för L112.

Naturvårdsverkets remiss.

Först och främst måste det redas ut vad som står i gällande författningar, i de frågeställningar som Naturvårdsverket har remitterat.

Man kan givetvis ha personliga uppfattningar som mer eller mindre gynnar de olika egenintressen som de tillfrågade parterna representerar i denna fråga.

Därför är det ytterst viktigt att vi strikt håller oss till sakkunskap och fakta framöver, och bortser från egenintressen och personliga värderingar i kommande beslut.

Svenska Jägareförbundet har tillåtits ett alldeles för stort utrymme och inflytande i dessa frågor, vilket undertecknad även JO anmält med framgång.

Naturvårdsverkets Remissfråga nr. 1

Jaktförordningens (1987:905) bilaga 5 förbjuder fångstredskap i ett icke-selektivt utförande eller med en icke-selektiv användning. Naturvårdsverket anser därför att fångst av ett så stort djur som vildsvin innebär att redskapen måste utformas så att endast mindre/yngre vildsvin fångas. Detta motiveras även av det faktum att flera större arter av vilt som t.ex. rådjur och björnar förekommer inom samma områden som vildsvinen.

I Jaktförordningen (1987:905) bilaga 1 står bl.a. följande.

Allmänna jakttider

Skydds jakt se bilaga 4, punkterna 2, 8, 11 och 18.

7) Vildsvin Hela landet den 16 april-den 15 feb. utom sugga som åtföljs av smågrisar
Vildsvin - årsunge Hela landet den 1 juli-den 30 juni

I Jaktförordningen (1987:905) bilaga 4 står bl.a. följande.

Jakt för att förebygga skador av vilt

2) **Vildsvin**, räv, mårddhund, grävling, mård, iller, mink, hermelin, vessla, ekorre, vildkanin, mullvad, sorkar (även bisam), lämlar, råttor, skogsmöss, husmus, kråka, råka, kaja, skata, tamduva (stadsduva), björktrast (snöskata), gråsparv och pilfink som kommer in på gård eller i en trädgård och där kan orsaka skada eller annan olägenhet **får jagas den 1 juli-den 30 juni.**

I Jaktförordningen (1987:905) bilaga 5 står bl.a. följande.

Förbjudna medel och metoder för fångst och dödande
Icke-selektiva medel

Förbjudna medel eller metoder för fångst eller dödande av fåglar.

Användning av snaror, lim, krokare, bandspelare och elektriska eller elektroniska anordningar med förmåga att döda eller förlama.

Användning av blinda eller lemlästade levande fåglar som lockfåglar.

Användning av artificiella ljuskällor, speglar, anordningar för belysning av målet eller siktanordningar för mörkerskytte vari elektronisk bildförstärkare eller bildomvandlare ingår.

Användning av sprängämnen.

Användning av nät eller fallor eller användning av beten som innehåller gift eller bedövningsmedel.

Användning av halv- eller helautomatiska vapen med magasin som rymmer mer än två patroner.

Förbjudna medel eller metoder för fångst eller dödande av däggdjur.

Användning av blinda eller lemlästade djur som levande lockbete.

Användning av bandspelare.

Användning av elektriska eller elektroniska anordningar med förmåga att döda eller förlama.

Användning av artificiella ljuskällor.

Användning av speglar eller andra bländande anordningar.

Användning av anordningar för belysning av målet.

Användning av nattribitel med elektronisk bildförstärkare eller bildomvandlare.

Användning av sprängämnen.

Användning av nät med icke-selektivt utförande eller icke-selektiv användning av nät.

Användning av fällor med icke-selektivt utförande eller icke-selektiv användning av fällor.

Användning av gift eller beten som innehåller gift eller bedövningsmedel. - Gasning eller utrökning.

Användning av halv- eller helautomatiska vapen med magasinskapacitet som överstiger två patroner.

Tolkningen av den understrukna raden ovan innebär i praktiken att vi kan sluta diskutera fällornas vara eller icke vara, då dessa rader beskriver att merparten av dagens typgodkända fällor är förbjudna jaktmedel.

Naturvårdsverket kan stänga hela sin hemsida med tillåtna fällor, då det är tveksamt om en enda av dessa fångar selektivt i det avseende som ovanstående text beskriver.

Icke-selektivt utförande där det avses att endast en djurart ska vara tillåten för fångst är i det närmaste omöjligt att tillgodose oavsett fälla/djur. I detta avseende krävs ett vidare perspektiv från de handläggare som hanterar ärenden av detta slag.

Vad det gäller icke-selektiv användning så är det samma sak i detta fall.

Det går tämligen effektivt att selektera bort andra djur från vildsvinsfällor, men det går inte att selektera bort vildsvin från t.ex. rävfällor/grävlingfällor.

Ska denna verksamhet fungera i framtiden så måste alla modeller av fällor, godkännas med hänsyn till de tänkbara djurarter som är möjliga byten i de aktuella fällorna.

Görs inte detta så hamnar vi snart i en ny juridisk karusell med selektivitet som ämne.

Den övriga markerade texten ovan visar på ett synnerligen intressant ställningstagande, då dessa metoder nyligen blivit tillåtna vid jakt på vildsvin.

Rådjur fångas i fällor av modell L6 i dagsläget, så i detta fall är det enklast att tillåta rådjursfångst i alla stora fällor. Vad det gäller björn så gäller licensjakt vilket innebär att björnen ska frisläppas oavsett om det är jakttid eller ej.

Stora rävfällor av modell L57-L59 m.fl. har i en del fall används i över 50 år, och problem med björn i dessa fällor har aldrig tidigare uppmärksammats.

Lotin AB har under våra 18 år i branschen aldrig hört talas om att björn fångats i L57 (värmländsk tunnelfälla) som är större än flera av de modeller som nu testats.

Mot bakgrund av dessa erfarenheter, så borde det inte bli några problem med björn i de nyligen testade fällorna heller.

I Naturvårdsverkets författning NFS 2002:18 28 § står följande.

28 § Om fredat vilt fångats skall detta frisläppas om det är oskadat eller bedöms kunna fortsätta leva utan onödigt lidande. Om viltet är allvarligt skadat, skall det avlivas.

Om vilt som inte är fredat fångats i fångstredskap som inte är godkänt för den aktuella arten, får viltet ändå avlivas.

Denna text gör alla nuvarande räv/grävlingfällor till vildsvinsfällor, då det inte går att selektera bort vildsvin från fällorna, därför ska nuvarande och framtida räv/grävlingfällor även typgodkännas för vildsvin/mårdhund/lo mm.

Jakt med fällor är en etablerad jaktmetod, liksom jakt med vapen.

Det är rimligt att fällor som används vid årstider, då enbart jakt på årsunge av grävling, räv och vildsvin är tillåtet. Ska kunna begränsas i sin ingångsöppning för att endast fånga mindre individer av vildsvin och räv/grävling.

När allmän jakttid råder på de aktuella djurarterna så ska fällorna kunna användas för vuxna djur, förutsatt att fällorna är dimensionerade för vildsvin på 300kg.

De fällor som inte uppfyller gällande krav på takhöjd/styrka mm. ska rimligen underkastas begränsningar i fångstens storlek.

I detta fall bör permanenta begränsningar i fällans ingångshål finnas monterade

Fällors storlek har styrts av Jordbruksverkets regler för transport av levande djur.

I Jordbruksverkets transportregler DFS 2006:9 Bilaga 1.5 står bl.a. följande text.

Samtliga djur ska kunna ligga ned samtidigt i normal viloställning.

Takhöjden i lastutrymmet ska vara minst 0,2 m högre än det största djurets högsta punkt.

Ventilationen i transportutrymmet ska vara utformad på ett sådant sätt att djuren inte utsätts för överhettning eller vinddrag.

Kommentarer/Förslag till ändringar från Lotin AB

1. Det är önskvärt att Naturvårdsverket fortsättningsvis fastställer sina egna normer och regler för fällors utförande i skriftlig form, där alla parametrar finns upptagna avseende kvalitet/material/storlek/ventilation mm.

2. Det är inte lätt för en nytilkommen tillverkare att följa det diffusa regelverk som gäller för fällor i dagsläget.

Det är av högsta vikt att Naturvårdsverket tar fram denna kravspecifikation som vägleder tillverkaren om gällande regler och författningar.

Specifikationen skall vara dynamisk och uppdateras kontinuerligt, allt eftersom nya material och metoder utvecklas.

3. Dessa regler ska innefatta samtliga fällor som används i landet.

I dagsläget vägrar Naturvårdsverket att hantera kattfällor, då förvildade katter som levt i skog och mark under flera generationer, fortfarande anses vara tamdjur.

4. I ovanstående fall kan denna definition direkt översättas på vildsvin, då landets vildsvinspopulation är till 100% en avkomma av tamdjur som hållits i hägn.

5. Det är inte svårt att även på avstånd se att landets vildsvinspopulation har ett starkt inslag av tamsvin, de svart/vit brokiga grisarna syns i de flesta populationer.

Mot denna bakgrund bör det ifrågasättas om Naturvårdsverket är rätt instans, att handlägga frågor angående korsningar av förvildade tamdjur.

Att kalla dessa bastarder för vildsvin är inte korrekt, då de närmast är att se som en ny art i stil med Linderödsgrisen.

Tids nog så stabiliserar sig den genetiska blandningen på samma sätt som gatuhundar utomlands, där man inte längre kan avgöra hundarnas genetiska ursprung.

6. Enligt Naturvårdsverkets egen utsago, så handlägger verket endast vilda djurs hälsa och välmående, tamdjur handläggs av Jordbruksverket.

I det här fallet går det påvisa att det genetiska ursprunget är uppblandat med tamsvin av olika raser, och då kan man svårligen benämna dessa bastarder som vilda djur.

7. Med tanke på den närmast yrkesmässiga uppfödning av "vildsvin" som förekommer i skog och mark, så är det mycket svårt att härleda dessa svin till en vild djurart.

Dessa "vild"/svin är helt beroende av skogsfarmarens tillförsel av föda, uteblir födan så börjar dessa grisar att svälta, då det naturliga ekosystemet inte orkar bära denna stora belastning av födosök.

8. Det är nog hög tid att det blir fastställt vad som kännetecknar vilda/tama djur.

8a. Är avkomman av katter som levt 10-20 år i frihet vilda eller tama.

8b. Är korsningar av div. tam grisar som levt 10-20 år i frihet vilda eller tama.

8c. Korsas Älg med Häst vad blir då definitionen av bastardens tillhörighet, vild eller tam?

9. Den genetiska inblandning av tamsvin som förekommer kontinuerligt, har även bidragit till att "vildsvinen" övertagit tamsvinens reproduktionsförmåga som är betydligt högre.

10. Naturvårdsverket borde rimligen vägra att befatta sig med dessa bastarder och överlåta ansvaret för typgodkännande av vildsvinsfällor på Jordbruksverket, på samma sätt som Naturvårdsverket överlätit ansvaret för kattfällorna.

11. Ett förslag till ny definition av Naturvårdsverkets ansvarsområde kan vara följande.

Alla sorters djur som varaktigt kan påträffas i skog/mark/vatten ligger under Naturvårdsverkets ansvar.

Vill inte Naturvårdsverket ta på sig detta ansvar, så bör Naturvårdsverket överlämna den pågående handläggningen av vildsvinsfällorna till Jordbruksverket.

Hela ärendet handlar nämligen om att typgodkänna fällor för en djurart, som inte har en genetisk homogen härstamning, utan är en salig blandning av diverse tamsvin.

Naturvårdsverkets Remissfråga nr. 2

Behov av att enkelt kunna öppna inifrån i de fall någon av misstag blivit inlåst i fångstredskapet.

I fråga om personlig säkerhet så berörs detta i ISO standarden och är något som bör ses över generellt på alla fällor.

För att undvika tillbud med fångade barn mm. bör samtliga levandefångst fällor från grävling och större kunna öppnas inifrån.

Ytterligare en fråga som bör belysas i detta sammanhang är det tillverkaransvar som Sveriges företagare fick genom vårt medlemskap i EU.

Som företagare måste man ha en ansvarsförsäkring för de produkter företaget tillverkar.

Naturvårdsverket tillåter att "garagetillverkade" fällor säljs på den öppna marknaden, vilket gör användare och tredjeman skadeståndslösa vid en olycka.

Naturvårdsverkets tillhandahåller en lista över typgodkända fällor som allmänheten kan tillverka i garaget med högst varierande kvalitet som följd.

En frågeställning i detta sammanhang är vem som bär det juridiska ansvaret, när en hemmabyggd fälla skadar tredjeman och denne begär ersättning för skadan.

Frågan är närmast om det inte blir Naturvårdsverket som genom sitt tillstånd och konstruktions beskrivningar, blir den juridiskt ansvarige parten i sammanhanget.

I detta sammanhang informerar även Naturvårdsverket om att patentintrång för eget bruk är tillåtet.

Eget bruk i detta sammanhang är väldigt begränsat, och gränsen går vid ekonomisk vinning/yrkesmässigt användande.

Således kan nämnas ett exempel på olagligt patentintrång.

Om en bonde tillvekar en L112 så gör han det i lantbruket vilket är yrkesmässigt, och sedan avser bonden att sälja/äta vildsvinsköttet vilket är ekonomisk vinning.

Naturvårdsverket har underlåtit sig att informera allmänheten om detta förhållande, vilket är högst anmärkningsvärt och ytterst beklagligt för de tillverkare som drabbas.

I en förlängning kan det även bli tämligen kostsamt för den garagetillverkare, som följer Naturvårdsverkets uppmaning till olagligt patentintrång.

Kommentarer/Förslag till ändringar från Lotin AB

1. Fångstredskap som används obehövligt i naturen kan utsätta tredjeman för allvarlig risk/skada, av denna anledning ska det vara ett krav från Naturvårdsverkets sida att typgodkända fällor är ansvarsförsäkrade av tillverkaren.

2. I fråga om nödöppnings anordningar ska dessa företrädesvis vara genom samma öppning som personen i fråga tog sig in. I fallet med L112 ska man ta sig ut genom inspektionsluckan i taket, vilket är en omöjlighet för en korpulent person.

3. Nödöppningsanordning ska vara permanent monterad och ej kräva förkunskaper i handhavandet. Fastspikade/lösa verktyg som dessutom ska användas i totalt mörker, kan omöjligen vara ett tillfredställande sätt att lösa personlig säkerhet.

4. I de fall där fällan är av tätslutande konstruktion och således saknar naturlig belysning, ska självlysande skyltar av hög kvalitet visa hur man tar sig ut ur fällan.

5. Nödöppningsanordning ska vara tydligt markerad efter internationell standard, och utföras i de material och färger som gäller i dessa sammanhang.

Företrädesvis åtar sig Naturvårdsverket att ta fram en beskrivande logotyp, som sedan blir en gemensam symbol för alla fällor där nödöppningsutrustning krävs.

6. Det är också önskvärt att Naturvårdsverket tar fram en gemensam logotyp som informerar ägaren om att redskapet är typgodkänt, företrädesvis är logotypen utformad som ett sigill som tillverkaren erhåller i digital form för att använda på fällornas dekalerna samt användas i företagets marknadsföring/broschyrmaterial mm.

7. En logotyp enl. ovan ska informera om den beslutande myndigheten samt hänvisa till verkets hemsida där utförlig information med foto på fällan ska finnas tillgänglig.

8. I fråga om producentansvar ska alla typgodkända fällor kopplas till minst en tillverkare med produktansvarsförsäkring för det aktuella fångstredskapet.

Då produktansvarsförsäkringar bör vara ett odiskutabelt krav från Naturvårdsverket så bör endast registrerade företag tillåtas att ansöka om typgodkännande.

Enskilda personer och intresseorganisationer skall varken få söka typgodkännande eller tillverka fällor som kan skada tredjeman utan försäkringsskydd.

9. Det ansvariga företaget ska årsvis uppvisa för Naturvårdsverket att gällande ansvarsförsäkring är betald för nästkommande kalenderår.

Denna anmälningsplikt ska ligga på tillverkaren, underlåter sig tillverkaren att inkomma med önskade handlingar, ska Naturvårdsverket vidtala tillverkaren minst en vecka innan uppgifterna på Naturvårdsverkets hemsida släcks.

10. Naturvårdsverket ska kräva att de olika tillverkarna tydligt och bestående, markerar de fällor som tillverkas med det ansvariga företags namn och reg. nr. När en olycka sker ska det inte råda några tveksamheter om, vem som är den ansvariga tillverkaren för produkten.

11. Tillverkning för eget bruk ska inte vara tillåtet, då kvalité och utförande kan vara av högst varierande art.

Denna hemgjorda fälla kommer i vissa fall att ärvas/skänkas/säljas i en framtid, och då finns ingen ansvarsförsäkring för redskapet.

12. Då en tillverkare avslutar sin verksamhet, utan att ett nytt företag övertar ansvaret för företags produkter. Ska Naturvårdsverket återta typgodkännandet, och göra fällorna olagliga för användning tills vidare.

Detta återtagande ska gälla, tills ansvarsfrågan för de sålda produkterna är löst.

Detta är också ett mycket effektivt redskap för att undanröja oseriösa aktörer från marknaden, och gynna de aktörer som har en svår konkurrenssituation i dagsläget.

Den oseriöse aktören har sällan kännedom om vad begreppen Moms. Skatt. Egenavgifter. Arbetsgivaravgift. Ansvarsförsäkringar mm. har för innebörd, häri inkluderas även Svenska jägareförbundet som är moms och skattebefriade av staten.

Trots detta stämde Svenska jägareförbundet Lotin AB i Marknadsdomstolen i egenskap av näringsidkare, vilket ger en hel del intressanta infallsvinklar på Intresseorganisationens syn på företagande.

Det får förutsättas att ett statligt verk som Naturvårdsverket inte har för avsikt att röja mark åt skattesmitare av det här slaget, från Lotin AB:s sida har vi för avsikt att titta närmare på dessa frågor framöver.

13. Ett tillverkande företag ska ges möjlighet att försäkra och tillverka en redan typgodkänd fälla, förutsatt att den ursprungliga tillverkaren inte kan påvisa att fällan har gällande patent/mönsterskydd.

Några fall där detta blir aktuellt, och fällorna kommer ha många ansvariga tillverkare är följande.

Dödande fällor S1. S8. S10-17. S25. S30. S37. S41-42

Levandefångstfällor L6. L8-9. L12. L15-17. L20-21. L53. L57-60. L84-86. L93-95.

14. Dödande fällor har inte med remissen att göra men även här bör reglerna ses över, då armarna på barn är längre än de föreskrivna 30 cm som ingångstunneln ska vara. Även i detta fall tillverkas fällor hemma i garaget samt i samband med olika kurser, utan att Naturvårdsverket kräver ansvarsförsäkringar från tillverkarna.

Naturvårdsverkets Remissfråga nr. 3

Vittjningsperioder, tidpunkt för vittjning och antal vittjningar.

Vi inom Lotin AB rekommenderar alla kunder att vittja fällorna morgon och kväll, oavsett att vissa fällor enbart kräver vittjning en gång om dagen.

De fällor som tillverkas av Lotin AB är samtliga av öppen modell och kan således aldrig bli överhettade, vilket behandlats i stycket om jordbruksverkets transportregler.

Förhållandevis billig och tillförlitlig utrustning, finns att köpa i dag för elektronisk övervakning via GSM nätet.

Två varianter av GSM övervakning används i dagsläget.

Det finns även en variant där man använder en hundpejl för att kontrollera fällor.

Den ena GSM utrustningen sänder ett SMS när något händer i fällans närhet eller när fällan fångat, utrustningen kan ha upp till 4 slavsändare som meddelar att något rör sig i fällans närhet. Utrustningen larmar även för svagt batteri, tillförlitligheten får anses vara mycket hög då flera telefoner kan användas som mottagare samtidigt.

Den andra GSM utrustningen är en helt vanlig mobiltelefon utan batteri, telefonen används passivt vilket innebär att telefonens strömförsörjning bryts när fällan fångar. När fångstmannen ringer upp telefonen på fällan, får han antingen en ringsignal eller ett meddelande från telefonoperatören att det aktuella numret inte är uppkopplat. Är inte mobiltelefonen uppkopplad så har antingen det externa batteriet tagit slut, eller så har fällan slagit igen. Ett obegränsat antal personer kan ringa telefonen vilket är bra, men den ringer inte upp själv när något händer.

Hundpejlen fungerar så att sändardelen som är applicerad på fällan aktiveras då fällan stängs, fångstmannen kan då avläsa den signal som sänds ut från spårsändaren. Det som känns aningen osäkert med denna metod är att man riskerar att batterierna i spårsändaren tar slut under de maximala tolv timmar som sändaren teoretiskt kan vara påslagen utan kontroll av fångstmannen. Denna osäkerhetsfaktor tillsammans med att endast en person kan kontrollera sändaren, ger inte tillräklig säkerhet.

Kommentarer/Förslag till ändringar från Lotin AB

1. Ett generellt krav för all levandefångst i fällor under sommarens varma månader. Där fångstmannen åläggs att vittja alla sorters fällor morgon och kväll, samt under dagar med en temperatur över 23°C även vittja fällan vid lunchtid.

2. Elektronisk övervaknings utrustning skall vara "idiotsäker" envägskommunikation där batterifel kan orsaka lidande för det fångade djuret får ej tillåtas.

3. Elektronisk övervakningsutrustning för fällor, ska typgodkännas av Naturvårdsverket för att vara tillåtna att ersätta manuell övervakning av fällor.
4. Om bevakning av fällorna ska utföras manuellt eller elektroniskt bör användaren få avgöra själv, det får anses ligga på användarens ansvar att efterleva djurskyddet.
5. Förslagsvis utökas listan över typgodkända fällor, med en extra kolumn för laglig och olaglig utrustning se här nedan.

”Godkända/Förbjudna hjälpmedel vid användande av fällor”

Under denna rubrik kan allehanda produkter sammanställas.

Även ej tillåten utrustning bör uppföras under denna rubrik, och tydligt markeras att detta är förbjudna redskap, då importen av tveksamma hjälpmedel ökar för närvarande.

Som fångstman är det svårt att veta vad som är tillåtet vid fällfångst, en skrivning som den nedan underlättar för fångstmannen att undvika olagliga hjälpmedel.

Som exempel kan nämnas följande. Påståenden markerade ? har undertecknad själv svårt att fastställa om metoderna är lagliga/olagliga i dagsläget.

Lockmedel i flytande form:

Tillåtet: Tjära. Urin från djur. Bävergäll. Valeriana. Honung.

Ej tillåtet: Urin från löptik?

Lockmedel i fast form:

Tillåtet: Animalisk avfall från vilda djur. Fisk. Majs. Säd. Frukter.

Ej tillåtet: Animalisk avfall från tamdjur (ej besiktigat).

Elektroniska hjälpmedel:

Tillåtet: Belysning. Elektronisk övervakning (tvåvägs kommunikation).

Ej tillåtet: Ljudinspelningar? Elektroniska lockdjur? Övervakningskameror?

Levande lockdjur:

Tillåtet: Kråka. Skata. Uppfödning av Möss/Råttor i fällans närhet.

Ej tillåtet: Duva.

Artificiella lockdjur:

Tillåtet: Plastbulvaner.

Ej tillåtet: Duvsnurre?

Avlivningsutrustning:

Tillåtet: Slaktvapen mask/bultpistol? Gryttrevolver. Jaktvapen. Armborst? Pilbåge?

Ej tillåtet: Vildsvinsspjut? Starkström. Förlamande elpistoler. Gift. Dödliga gaser.

Övriga hjälpmedel vid fällfångst:

Tillåtet: Hinder som styr vilt. Lockljud som styrs manuellt.

Ej tillåtet: Spegel. Lockljud som styrs automatiskt?

Naturvårdsverkets Remissfråga nr. 4

Utbildningskrav för användning av de fångstredskap som omfattas av rapporten motsvarande de som finns för ripsnara (S15), fotsnara för rödräv (lulesnaran L20, Åbergs fotsnara L21).

Jfr. även Connybear 330-2 (S25), som kräver länsstyrelsens tillstånd i varje enskild fall.

Det som är gemensamt för dessa fällor är att de används utan skydd, samt att de är starka nog att ge bestående skador på felfångade djur.

Det ska poängteras att fällor som dödar efter fångsten, lyder under särskilt stränga krav då felfångst med påföljande död är en oåterkallelig konsekvens.

Från Lotin AB anser vi det som självklart att dessa fällor belastas med utbildningskrav, men att jämställa dessa snaror och saxar med burfällor för vildsvin är inte relevant.

S15 är en snara som ripan får om halsen, varpå ripan dödas tämligen snabbt.

S25 är en sax med dubbla käftar med en storlek på 33x33 cm.

Fällan är avsedd att sättas under vatten i bäverns färdväg.

Tyvärr finns det oseriösa aktörer som tillhandahåller alla storlekar av Connibear, utan att informera om redskapets säkerhetsregler och laglighet.

I detta sammanhang kan omnämnas ett tillbud som skedde för några år sedan.

Där ett grävlinggryt preparerades med en Connibear 330 och en nyfiken jämthund med spårsändare nosade i gryt för sista gången, tack vare spårsändaren kunde hunden hittas vilket uppmärksammades av jaktpressen senare.

L20-21 Är fotsnaror för räv, dessa är dels årstidsbegränsade samt endast tillåtna i de övre delarna av Sverige, där tillräkligt snödjup kan erhållas för användande.

Om öglan spänner åt längre upp på benet så medför detta att blodcirkulationen stryps, vilket så småningom leder till kallbrand.

Därför är det viktigt att användaren har fått lära sig hur dessa redskap fungerar, och hur de ska användas innan fotsnarorna sätts ut i markerna.

Den här sortens fasthållande snaror kan inte skydda den fångade räven från andra rovdjur, vilket blir stressande då räven kan tvingas att slåss för sitt liv.

Varför verkets tjänstemän tar upp frågeställningar av denna karaktär, kan endast förklaras med att det föreligger en oroväckande kunskapsbrist i sakfrågorna.

Naturvårdsverkets frågeställningar i detta avseende, är inte på något sätt relevant med de fällor som remissen avser.

Någon utbildning utöver de krav som redan ställs på övriga räv/grävlingfällor, är inte i något avseende nödvändig för de nu aktuella vildsvinsfällorna.

Kommentarer/Förslag till ändringar från Lotin AB

1. För att stävja olagligt användande av jaktredskap mm. bör Naturvårdsverket ha en tipstelefon där information om handel med tveksamma redskap kan lämnas anonymt.

Det har hittills aldrig inträffat när undertecknad går in på www.blocket.se att sidan är helt ren från annonser på olagliga fällor.

I detta sammanhang rekommenderas också att Naturvårdsverket går igenom några årgångar av medlemstidningen Svensk Jakt, och tittar efter annonser om försäljning av fällor samt försäljning av levande vilda djur och en del andra tveksamma varor.

2. För att stävja försäljning/marknadsföring av olaglig jaktutrustning föreslås följande. Företag/Tidsskrifter/Digitala affärssidor/privatpersoner/intresseorganisationer mm. Som agerar ansvarslöst i samband med handel av olaglig jaktutrustning mm. bör svartlistas på Naturvårdsverkets hemsida.

Allmänheten behöver ett lättillgängligt sätt att få fram information om vilka hjälpmedel och utrustning, som är tillåtna för användning vid jakt i landet.

Att överlåta denna uppgift åt Svenska jägareförbundet får ses som högst olämpligt.

Åter igen upprepar vi från Lotin AB frågan.

Varför ska dessa rigorösa regler enbart gälla för vildsvin, borde inte samma nitiska glöd läggas på att skydda alla skadedjur inom rikets gränser.

Kaniner/Råttor mm. är skadedjur liksom vildsvinen och alla dessa djur har samma juridiska rätt till den nitiska byråkrati som Naturvårdsverket visat för vildsvinen.

Bara för att vildsvin råkar vara ett högt aktat trofévilt för Svenska jägareförbundet, så har inte Naturvårdsverket någon rätt att ge dessa skadedjur en särställning i förhållande till övriga skadedjur.

I detta sammanhang kan nämnas att inom EU klassificeras vildsvin som "pest animals" vilket kan jämföras med kaniner, råttor och möss.

Naturvårdsverkets Remissfråga nr. 5

Ska användningen begränsas i tid t.ex. under sommaren, exempelvis den varmaste delen av dygnet. Placering, exempelvis för att förhindra att fångade vildsvin utsätts för direkt solljus eller hundar, människor av nyfikenhet uppsöker fångstredskapet, vilket i sin tur utsätter ett fångat vildsvin för ytterligare stress.

Mycket av svaren på dessa frågor, berörs redan i Remissvar nr3.

Fällor ska användas så de inte utsätter djuren för onödigt lidande, och där kan starkt solljus mot stora mörka ytor bli en plågsam värmekälla.

Av den anledningen är våra fällor helt perforerade i sidorna med små hål vilket omöjliggör att temperaturen stiger i fällan.

I våra rekommendationer till fällfångst, skriver vi att fällors placering ska vara så att direkt solljus undviks under dygnets varmaste timmar.

Att fångade vildsvin skulle bli ofredade av hundar och nyfikna människor stämmer dåligt med verkligheten.

Jakthundar ska vara kopplade på sommaren och sällskapshundar utgör inget problem i sammanhanget, dessutom vänjer sig de fångade vildsvinen väldigt snabbt vid mänsklig närvaro och kommer fram och luktar på besökaren efter en stund.

Naturvårdsverkets Remissfråga nr. 6

Fördelar/nackdelar med krav på anmälan för placering av redskapen, ska länsstyrelsen besluta om generella områden eller placering för varje enskilt redskap eller för varje tillfälle och på bestämd plats.

Lotin AB förutsätter att Naturvårdsverket har för avsikt att genomföra dessa rigorösa regler för all sorts jakt på vildsvin och övriga vilda djur i landet.

Om det är så viktigt att skydda ett skadedjur så måste älgstorn/vildsvinsåtlar mm. också ha enskilda tillstånd och GPS positioner anmälda hos Länsstyrelsen.

Det är definitivt ingen mer än Naturvårdsverkets personal och några få inom Svenska jägareförbundet, som har förståelse för varför ett skadedjur med kaniners fortplantnings förmåga, ska ha denna särställning i jaktsammanhang.

Kaniner är ett bra exempel.

Kaniner förökar sig i liknande takt som vildsvin och ställer till med förtret av liknande art, men dock i en högst begränsad omfattning om man jämför med vildsvinen.

Det borde vara självklart att Naturvårdsverket visar samma glödande entusiasm för "förvaltning" av den hotade kaninstammen, och ser sig nödgade att satsa två miljoner av skattebetalarnas medel, för att forska i de stackars kaninernas traumatiska tillstånd när de fångas i fällor.

Till detta måste det utarbetas en projekt och förvaltningsplan så de stackars skaddjuren kan sprida sig fritt över hela riket.

Det kan inte accepteras att någon del av landet ska vara befriat från skadedjuret, som borde anses som en naturlig del av Sveriges fauna och skyddas från utrotning.

Naturvårdsverket borde rent av överväga om inte kaninernas släktskap är att anse som helsyskon, vilket borde föranleda en satsning på minst 50 miljoner för att flyga in kaniner från övriga Europa.

Det måste anses vara av största intresse att säkerställa kaninernas genetiska mångfald för framtiden, det skulle ju vara högst beklagligt om kaninerna dog ut på grund av inavel och utarmad genetisk variation.

Om landets befolkning skulle protestera mot naturvårdsverkets välgrundade beslut i frågan. Så får länsstyrelserna i uppdrag att bestämma vem som ska få det tvivelaktiga nöjet, att påtvingas ett nytt kaninrevir med genetiskt friska kaniner på sina marker.

När denna parodi blir verklighet.

Så ska vi från Lotin AB börja tro på Naturvårdsverkets ärliga uppsåt, och omsorg för vildsvinens fysiska och psykiska hälsa när de fångas i fällor.

Om alla jaktformer skulle bli föremål för Länsstyrelsens granskande personal i framtiden, så ska det bli intressant att höra personalens kommentarer när de varit med om sin första vildsvinsjakt med attackhundar.

En sådan skräckupplevelse lär de inte glömma i första taget, och i det fallet vill nog samtliga Länsstyrelser i landet, ha en allvarlig diskussion med Naturvårdsverket om hur de kunnat missa stress och lidande i detta avseende.

Sedan får man betänka att skadeskjutningar med eftersöks insatser som påföljd, existerar inte vid användande av fällor.

Skillnaden i detta avseende är att när avlivningen sker i fällorna så är lidandet över på mindre än en minut.

Hur många procent av påskjutna vildsvin vid jakt, som undkommer och kräver farliga eftersök (ofta nattetid) lär vi aldrig få se sanningsenliga siffror på.

Utsätts inte dessa skadeskjutna djur för samma stress och lidande, som påtalas i samband med användande av fällor.

De skadeskjutna vildsvinen i skogen kan leva i dagar och veckor innan de till slut självdör av sina skador, tyvärr återfinns aldrig de här skadeskjutna vildsvinen då de omedelbart efter sin död blir föda åt sina artfränder.

(det är inte bara vi människor som gillar griskött, de gör det själva också)

Om det blir för mycket restriktioner från staten.

så slutar detta med att allmänheten tar lagen i egna händer och löser problemet genom civil olydnad, vilket flera rapporter redan vittnar om att så har skett.

I de flesta fall används glykol för att bli av med vildsvinen, vilket också visat sig vara mycket effektivt. (Vid ett tillfälle dödades 14 vildsvin över en natt)

I ett annat fall har ett extremt kraftigt gift importerats illegalt från Polen.

Enligt användaren dödar giftet i flera steg, och i sin koncentrerade form räcker hudkontakt för avlivning, vilket kräver andningsskydd och skyddsdräkt vid användande.

Från Lotin AB vill vi uppmana Naturvårdsverket m.fl. att inte sätta så högt ställda krav på fällor, så ovan beskrivna metoder får fotfäste i landet.

Naturvårdsverket har under en längre tid försökt att påtvinga befolkningen regler ang. rovdjur och vildsvin, som inte överrensstämmer med allmänhetens åsikter i dessa frågor, vilket i sin förlängning leder till civil olydnad från befolkningens sida.

Slutord

Man behöver inte ha någon större fantasi och skolning, för att förstå vilken intresseorganisation som varit med och författat Naturvårdsverkets frågeställningar i remissen.

Från Lotin AB vill vi markera att vi har genomskådat detta förhållande, men ändå valt att svara på frågorna så som det förväntas av ett seriöst företag i branschen.

Vi har drivit vårt företag i verkstadsbranschen sedan 1988 och började utveckla embryot till dagens fällor hösten 1984, på våren 1993 stod vi för första gången på jaktmässan Elmia Gamefair med våra fällor. Därefter har vi årligen deltagit i de större jakt och lantbruksmässorna i landet, vilket bidragit till att i dagsläget är vi landets största tillverkare av levandefångstfällor för större djur än möss och råttor.

Under alla de år som gått sedan starten så har vi aldrig tidigare upplevt ett liknande myndighets missbruk som det vi är utsatta för i dagsläget.

Under två års tid har Naturvårdsverket brutit mot en mängd av paragrafer i Förvaltningslagen och Regeringsformen, dessutom följer inte Naturvårdsverkets personal sina egna regler och de tecknade avtal som Sverige har med EU, Canada, USA och Ryssland.

Från Lotin AB trodde vi att JO:s skarpa kritik skulle få de inblandade parterna att ta reson i frågan, och avsluta sin dolda agenda med Svenska jägareförbundet.

Som läget ser ut för tillfället så kommer vi tvingas att sätta våra varningar om anmälan till Europakommissionen i verket, då inga överordnade tillsyningsorgan i landet tycks kunna påverka Naturvårdsverkets ledning i denna fråga.

Undertecknad har lagt mycket tid och arbete bakom denna skrivelse, och förutsätter att Naturvårdsverket tar problematiken på allvar, och återkommer med synpunkter i dessa frågeställningar i enlighet med de regler som gäller i 4 7 §§ Förvaltningslagen (1986:223).

Som sagts i tidigare skrivelser så förbehåller sig Lotin AB rätten att vända sig till Justitiekanslern med stöd av 3 kap 2 § skadeståndslagen (1972:207) med krav för den ekonomiska skada som Naturvårdsverket orsakat med denna onormalt långa handläggningstid.

Med vänliga Hälsningar Lars-Olof Lundgren VD Lotin AB

Fredriksdal den 26/4 2011 _____